

1946

ВАРТОВА БАШТА

ВІСНИК ЄГОВОГО ЦАРСТВА

ПАСТИР - НАЧАЛЬНИК І ЙОГО
МАЛЕ СТАДО

ВІСНИК ЕГОВОГО ЦАРСТВА

ПАСТИР - НАЧАЛЬНИК І ЙОГО МАЛЕ СТАДО

"Не лякайся, мале стадо: бо вподобалось Отцеві вашому дати вам Царство!"
Лука 12:32.

ЕГОВА опікується вівцями. Він є над ними Пастире-Начальником, Іх Власником, тому що є Іх Сотворителем. Ціле людство є уподібнене до заблуканих овець. Юдейський пророк Ісаїя зробив це порівняння, коли предсказав, що Егова, Пастир-Начальник, проявить до овець милосердя і приведе Іх назад до Себе, коли сказав: "Всі ви блукали, як вівці, кожен ходив своєю дорогою, - провини ж усіх нас вложив Господь на Нього одного". /Іс-56:6/. В тій цілі помагає повне милосердя розпорядження або дбання, яке було зроблене в Месії Егови; на Нього Егова положив несправедливість овець, які вернулись назад. Коли розпочалося це приведення назад, написав один з тих юдейських овець, а саме: Петро з Витсаїди, до других овець, які вернулись як і він: "Були бо ви, як вівці блукаючі, тільки ж вернулись до Пастиря і Владики душ ваших". /І Петра 2:26. Огієнка/. Вони вернулись до Егови, до свого Пастиря і Наглядача, і стали Його стадом, і цим мужам, котрі мали нагляд над стадом як і Він написав Петро: "Пасіть стадо Боже. /Будьте пастирями стада Божого, Гудопед/, що в вас, наглядуйте не з мусу, але добровільно по Божому, не для брудної наживи, а ревне, не пануйте /не як тирантуючі Гудспід/ над насліддям, але будьте для стада за взір". - І Петра 5:2, 3. Огієнка.

Питання: а/Хто є Пастире-Начальником, і як мало місце повернення Його загублених овець?

б/Яку спонуку дає Петро тим, що опікується Його стадом?

2. Пророцтва Слова Божого заявляють в рішучій формі, що за заблудження "овець" людства і за Іх загублення є відповідальні разом: комерційні, політичні і релігійні правителі людей. Егова предсказав, що для користі цілого людства в визначеному часі поставить довіреного Пастиря над вівцями. Він сказав через Свого пророка Езекиїла: "То Я допоможу овечатам Моїм, і не будуть вони вже чужою користю, Я розсуджу між вівцею, а вівцею: і поставлю над вами єдиного Пастиря, що пастиме Іх, - Слугу Мойого з роду Давидового, Він буде Іх пасти, Він буде Пастирем над ними. "І буду Я, Господь, Іх Богом, Слуга ж Мій Давид буде князем серед них, Я Господь, сказав це". - Езекиїла 34:22-24.

Питання: Хто є відповідальний на землі за загублених овець? і отже кого призначить Егова над людством?

3. Імя "Давид" значить "улюблений" і означає улюбленого слугу, якого підійме Бог, щоби був над вівцями "єдиним Пастирем" і "Князем". Це імя не відноситься до Єрусалимського царя Давида, який в той час був помершим окола чотириста літ, але до сина або потомка царя Давида, до Месії. Колишні історичні факти показали юдеям як і язичникам, що цим єдиним є Христос Ісус, який за народженням належав до царської лінії Давида. Хоч Він не був названий Давидом своїми земними опікунами, однак імя "Давид" або "Улюблений" відноситься до Нього, тому що Він виявився гідним, щоби бути улюбленим Сином Божим. Історія свідчить, що в часі коли Він в'їздив верхом на ослиці в колишній Єрусалим, велике множество людей, що веселилося, покликувало Слова з Псалми 118:25, 26: "Просимо, Господи, спаси! Просимо, Господи, - пошати! /спаси тепер! англ. Б. / Благословенний, хто йде в Господнє імя! Благословляємо вас із Господнього дому! /Огієнка/. Щоб навести історичне справоздання: "Народ же, що йшов попереду і позаду, покликував, говорячи: "Осанна Сину Давидовому /або просимо Тебе спаси тепер, Сину Давидів!/. Благословен грядущий в імя Господнє! Осанна на вишинах"! /Мат. 21:9/. Кілька днів пізніше, Він був прибитий на дереві, але третього дня після того Егова Бог показав, що любив Свого вірного мученика. Бог підняв Його назавжди як "єдиного Пастиря", воскресивши Його з смерті і піднісши Його на найвище небо, в непосредній близькості Бога Егови, а саме праворуч Себе. - Ефесян 1:20-25.

Питання: Хто є тим "Одним Пастирем" названим "Давид" і як був Він піднятий, щоби бути таким по віки?

МОГО ДОБРИЙ ПАСТИР

4. Було в цілковитій гармонії з пророцтвами і подіями які сталися, що Ісус з Назарету сказав: "Я Пастир Добрий, і знаю Моїх, і знають Мене Мої." /Моана 10:11/. Тисячу років перед тим написав Давид в Псалма 23:1, 2. "Господь Пастир Мій, не матиму недостатку. Дав мені оселю серед лугів зелених, він веде мене до тихих потоків". Тому що Ісус сказав: "Я Пастир Добрий" і тому що псалмопівець Давид сказав: "Егова е Пастир мій", священники релігії християнства говорять і навчають, що Ісус Христос і Егова е одною і тою самою індивідуальністю. Вони твердять що Егова Старого Завіту е той Самий, що Ісус Нового Завіту, і вони говорять це, щоб підтримати свою поганську науку про "трійцю". Такі священники не судять ясно і розумно. Вони випускають з уваги, що обидва, Отець і Син, можуть бути Пастирями, і зє Отця і Сина не робиться одна особа з причини того самого їх заняття, так - що Отець був би Своім власним Сином і Син Своім власним Отцем. Едність заняття може зробити їх одно в їх стараннях, інтересах і меті, однак ця едність і гармонія не робить їх одною особою, і через те не е Вони рівні в силі і владі.

Питання: Що стосується Пастирів, чому релігійне духовенство навчає, що Егова і Ісус Христос е одною особою? і чому це е нерозумним?

5. Для пояснення: Авраам був великим пастирем, він мав "вівці, волів." /І Мойсея 12:16, 21:27, 28/. Як пастир він був великим, тому що Бог Егова дав йому стада "овець і волів". /І Мойс. 24:34, 35/. Улюблений син Авраама, Ізаак, був також пастирем як і його батько. Ізаак мав "череда товару і отари овець і велике число рабів". /І Мойс. 26:14/. Але факт що обидва були пастирями, не вчинив Авраама і Ізаака одно в особі, в силі і в владі. Ні! Але в Біблійнім пророцтві Авраам був типом на Егову Бога, а Ізаак типом на Единородного Сина Егови, Христа Ісуса. В кожному випадку мова йде про дві окремі, відділені одна від одної особи, причому одна стоїть вище і е старша від другої. Син Ізаака, Яків, був пастирем як і його батько, і улюблений син Якова, Мосиф, і десять його зведених/нерідних/ братів всі були пастирями. Ця рівність і діяльність в службі не зробила їх всіх одною і тою самою особою. /І Мойс. 30:40, 31:38-40, 37:2, 12-14/. Молодий Давид з Вєфлеему був далеким потомком Авраама, Ізаака і Якова, і доглядав овець для свого батька Ессея. Без сумніву він думав про єв свої досвідчення як пастир, коли написав двадцять третій Псалом.

Питання: Як зілюстрована е повище правда в Авраамі і його потомках?

6. Як це повище пояснилося, Егова, як Пастир-Начальник або Великий "Пастир і Наглядач", і Ісус, як "Добрий Пастир", е одно в цілі, в догляді за вівцями і в їх інтересах, як це сказав Ісус: "Я і Отець Одно". Але це не може зробити їх і не зробить їх одно в субстанції/односущими/ рівними в силі і славі, як учить так зване "визнання трійці". Коли Давид написав: "Егова е Пастир мій", він був типом на "Сина Давидового", тобто Ісуса Христа. Отже Давид представляв Христа Ісуса, коли сказав: Егова е Пастир мій, і цілий двадцять третій Псалом був пророцтвом, яке насамперед відноситься до Ісуса, а потім до тіла або товариства послідувателів Ісуса. Звичайно Ісус не говорив до Себе Самого, коли повторив і сказав: "Егова е Пастир мій", Ісус не був Пастирем над бобою Самим.

Питання: Як були Егова і Ісус також одно? і як застосовується, тоді Псалма 23:1?

7. В гармонії з Псалмом 23:1, Ісус порівнюється з вівцею яка стоїть під охороною Свогого Отця Егови. Він був улюбленим Агнцем Божим. Коли Моан Хреститель побачив Ісуса приблизно сорок днів після його хрещення і його помазання, він покликнув: "Ось Агнець Божий що бере на Себе гріхи світа". /Моана 1:29, 30/. Пророцтво Ісаї 53: голова, порівнює Мєсію Ісуса з Агнцем або вівцею, і коли Филип, євангелист, показував єтіопському євнухові, хто е Мєсія, проповідував йому про текст з Ісаї 53:7, 8. як стоїть написано: "Місце ж писання, що читав, було це: Як овечку на заріз ведено його, і як агня перед тим, хто стриже його, безголове, так не відкриває уст своїх. У приниженні його суд його взято, рід же його хто з'ясує? бо береться з землі життя його." /Д. Ап. 8:32-35/. В останній книзі Біблії/Одкриттю/ Христос Ісус 28-м разів е названий "Агнцем", тобто Агнцем Егови.

Наприклад читаємо в Одкритті 21:22, про новий Єрусалим: "А храму не бачив я в ньому/місті/, бо Господь Бог Вседержитель - його Храм і Агнець". Так є показано, що вони є двома відділеними одна від одної особами і що Агнець не є Господом Богом, Всемогучим. Господом Богом, Всемогучим є Егова, а Агнець є його Син Ісус Христос, котрий природно є Могучим, але не Всемогучим.

Питання: Як є тоді від Йоана Хрестителя до Одкриття картина Агнця пристосована до Христа Ісуса?

П А С Т И Р І В О Р О Т А Р

8. В десятій голіві Євангелії Йоана, Ісус Христос порівнюється з Пастирем, який є над вівцями Свогого небесного Отця. Торкаючись цих овець, Ісус сказав: "Отець Мій, що дав Мені, більший усіх /і більший як Христос/ і ніхто не здоліє вихопити їх із рук Отця Мого. Я і Отець одно". /Йоана 10:29,30/. Тому що Ісус знав, що Він Сам залежав як вівця або агнець від опіки і охорони Свогого Отця, міг говорити повний шани про Свое становище як під-Пастир над "стадом Божим". Здається що Ісус висказав Свою притчу про Пастиря і двері в овечій кошарі близько Єрусалимського храму або в храмі. Деякі припускають, що вона була висказана зараз же після оздоровлення сліпого з народження, на свято кучок 32 року по нар. Христа, в сьомім юдейскім місяці /приблизно в жовтні/, а інші думають, що притча була висказана два місяці пізніше, на свято відновлення храму, в девятім місяці /приблизно в грудні/. /х/ Місяць був дощовий холодний, /Ездри 10:9,13/, і в цій зимовій порі Ісус ходив "по церкві у Соломоновому ходнику". /Йоана 10:22,23/. В цьому лютому місяці грудні пастирі не були в відкритому полі, щоб охороняти вночі свої стада /отари/, вони мали свої отари в кошарах критих в цій порі року або в хлівах. Після того, як зимовий дощ минав, пастирі переганяли свої отари в кошари або місця обгороджені плотом, які були без покриття. Про такі як ці останні кошари говорив Ісус особливо в Своїй притчі.

Питання: Як міг Ісус говорити з особливою шанюю про становище пастиря в відношенні до своїх овець? І де і коли дав Ісус притчу про вівці і двері кошари?

9. "Істино, Істино глаголю вам, хто не входить дверима в кошару, а перелезатиме де інде, той злодій і розбійник. Хто ж входить дверима, той пастир вівцям. Тому воротар відчиняє, і вівці голосу його слухають, і свої вівці кличе по імені, і виводить їх з кошари". /Йоана 10:1-3/. В картині притчі бачимо тут різні подробиці: кошару і її воротаря, пастиря і його вівці і злодія і розбійника. Христос Ісус називає Себе Самого Пастирем. Тому що його Отець Егова Бог, дав йому вівці, Ісус говорить про них як про "вівці Мої", але це не значить, що вони не були вже стадом Божим. Це допомагає нам установити, хто є вівці. На протязі сімнадцятих століть Ізраїльтяни або Юдеї були особливими земними вівцями Егови, Бога. В Псалмї 80:1,19. є направлена до Бога оця молитва: "Пастирю Ізраїля, послахай! Ти, що ведеш Йосифа, як стадо, що сидиш між херувимами, явись у сьєві! Господи, Боже сил небесних, верни нас назад! Засий лицем Твоїм і спасемся!" і в Псалмї 95:6,7, було направлене Ізраїльтянам запрошення: "Прийдіть, поклонімся йому Богомільно, приклонім коліна наші перед Господом, що сотворив нас! Бо Він Бог наш, а ми нарід пасовиська його, і стадо руки його. Ой, коли б ви сьогодні, як почувете голос його." В гармонії з цим фактом прийшли перші "вівці", які Пастир - Начальник Егова дав і повірив Свому Синові Ісусу Христу, з між природних Ізраїльтянів або Юдеїв.

Питання: Чому вівці були стадом? І хто були першими вівцями повіреними йому?

10. Хто був воротарем, який відчинив двері до його овець? Святе Письмо виразно показує, хто був той, що відчинив двері помазанному і хрещеному Ісусу і дав йому свобідну дорогу до Ізраїльських овець. Цим воротарем або сторожем при воротах був Йоан Хреститель. Йоан очікував приходу Пастиря. Фактично він приготував свої вівці прийняти посланого їм Богом Пастиря, при його приході. Йоан не претендував на ці вівці як на свою вд власність, але проповідував їм Слово Боже, щоб дати їм ясно зрозуміти, хто є Той посланий Богом?

Питання: Хто був воротарем кошари і як діяв він як такий?
/х/ Дивись перек. Матф. Іоана 9:41, замітка марк. Інесова: 10:10-29.

11. "І це свідчення Іоанове, як послали жиди з Єрусалиму священників та левитів, щоб спитати його: Хто ти еси? І визнав, і не відперся, а визнав: Що я не Христос. І питали його: Що ж, Ілля еси ти? І рече: Ні, Пророк еси ти? І відказав ні, казали ж йому: Хто ж еси, щоб нам відповідь дати тим, що послали нас, що кажеш про себе? Рече: Я голос покликуючого в пустині: Випростуйте дорогу Господню, як глаголав Ісаїя пророк. А послані були з фарисеїв, і питали вони його і казали йому: Чого ж хрестиш, коли ти не Христос, ні Ілля, ні пророк. Відказав їм Іоан глаголючи: Я хрещу вас водою, серед вас же стоїть, котрого ви не знаєте: се за мною грядущий, що по перед мене був, котрому я не достоїн розв'язати ременя обуви його". /Іоана 1:19-27/. Іоан не намагався відігравати роль злодія і красти "вівці" для себе, щоб жири в своїх/очех/ послідувачів.

Питання: що показує, що Іоан не намагався працювати як злодій в відношенню до овець?

12. То, що Іоан, син Захарії, був піднятий Великим Пастирем або Пастирем-Начальником, Еговию, щоб відчинити для Ісуса як воротар дверей кошари, впливає із повідомлення Ангела, яке він дав Захарії що до народження Іоана, Ангел сказав: "Даси Імя йому Іоан... І многих синів Ізраїлевих наверне до Господа Бога Іх. І йтиме він перед ним духом і силою Іллі, щоб навернути серця батьків до дітей, і неслухняних до мудрості праведних, і приготувляти Господеві людей готових". /Луки 1:15-17/. Іоан був другом доброго Пастиря, і замість того, щоб чинити крадіж овець свого Друга, він показав що вівці повинні залишити його, щоб збільшити гроно або громаду послідувачів Іх законного Пастиря. "Озвась Іоан і рече /юдеям/ "Не може чоловік прийняти нічого, коли не буде дано йому з неба. Самі ви мені свідкуєте, що я казав я не Христос, а що я посланий перед Ним. Хто має заручену, той жених, а друг жениха, стоячи і слухаючи його, радішами радується голосу жениха, ся оце радість моя сповнилася. Той мусить рости, а ж маліти". - Іоана 3:27-30/.

Питання: Як було предсказано, що Іоан буде "воротарем" і як Іоан виявляв для себе другом Доброго Пастиря?

13. По чому пізнав Іоан факт, що Ісус є Месіанським Пастирем, каже нам він сам: "І свідкував Іоан глаголючи: Що бачив я Духа злинувшого як голуб з неба, і став він над Ним. І я не знав його, та пославши мене хрестити водою, той мені глаголав, на кого побачиш, що Дух злине та стане над Ним, се Той, що хрестить Духом Святим, і бачив я і свідкував, що се Син Божий". /Іоана 1:32-34/. На протязі шістьох місяців перед хрещенням і помазанням Ісуса Духом і на протязі сорока днів після того, коли Ісус пробував у пустині і був спокушуваний дияволом, Іоан - як сторож при воротах або воротар двора або кошари - тимчасово виконував нагляд над вівцями Егови. На протязі цього понад семимісячного часу Іоан охрестив велике число учеників і згромадив їх навколо себе, не як свої вівці, але як вівці Егови. Коли Ісус Христос повернувся з пустині і прийшов до Іоана, Іоан зараз відчинив широку двері і дозволив Ісусові своїм вівцям ввійти до згромадження вже овець. "Се в Витаварі сталося, що за Йорданом, де Іоан хрестив. Назавтра бачить Іоан, що Ісус іде до нього і рече: "Ось Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа. Це Той про кого я казав: За мною гряде Муж, що поперед мене був, бо перше мене був, і я не знав його, та щоб явився Ізраїлеві, для того прийшов я, хрестячи водою". - Іоана 1:28-31.

Питання: Як пізнав Іоан Месіанського Пастиря? І коли відчинив Іоан як воротар дверей Пастиреві?

14. Після того, як згідно з Святим Писанням воротар був ототожнений, запитуємо: що представляє овеча кошара з її захисними стінами проти злодіїв і розбійників? Є правдивим, що першими вівцями, які передав "воротар" Іоан, Пастиреві Христу Ісусу, всі були Ізраїльтяне або Юдеї. Проте не зробімо з того висновку, що кошарою було розпорядження /дбання закон-угоди або угода, яку Егова Бог уклав з Юдеями або Ізраїльтянами через Свого законодавця Мойсея. Нею не могло бути розпорядження або дбання закон-угоди, тому що Христос був прибитий на дереві для того,

щоби звільнити євреїв від цього установлення закон - угоди і вивести їх з нього. Апостол Павло написав до християн, які давніше знаходилися під тою закон-угодою: "Як же прийшла повня часу, послав Бог Сина Свого, що родився від жени і був під законом, щоб викупив тих, що під законом, щоб прийняли всиновлення. А що ви сини, то послав Бог Духа Сина Свого в серця ваші, що покликував Авва, Отче!" "Закон же не од віри, та котрий чоловік робитиме те, житиме в тому. Христос викупив нас от клятьби закону, ставшись за нас клятьбою, /написано бо: "Проклят всяк, хто висить на дереві, / щоб на поган благословення Авраамове прийшло в Христі Ісусі /Через Христа Ісуса/, щоб обітування Духа прийняли ми через віру". - Галат 4:4-6.3:12-14/.

Питання: Чому "кошарою" не міг бути устрій закон-угоди?

15. Закон-угода робила різницю між юдеями чи поганями. Вияснюючи як була усунена ця розділяюча стіна, щоб було можливе об'єднання між юдеями і поганями в Христі. Павло пише: "Він бо мир наш, що зробив з обох одно, і розвалив середню перегородку стіну, вражду тілом Своім, закон заповідей наукою обернув у ніщо, щоб з двох /юдеїв і поган/ зробити собою одного нового чоловіка, роблячи мир, і примирити з Богом обох в одному тілі "стовпом мучення", убивши ворогування на ньому." - Ефес. 3:14-16.

Питання: Як вияснює Павло анулювання цієї угоди?

16. Тому що закон-угода не може бути овечою кошарою, в якій вони знаходять утечу, тоді кошарою мусить бути розпорядження або дбання Боже, яке було зроблене через Авраамову угоду. Ті, що входять в кошару розпорядження або дбання Авраамової угоди, є оправдані через віру до життя вічного і є зроблені духовними синами Божими. Егова уклав угоду з вірним Авраамом, коли сказав: "І благословляться в тобі всі племена землі!" /І Мойсея 12:1-3/. А тому, що Авраам був ужитий як символ Бога, ця Авраамова угода виразно показала, що в Егові Богу як більшим Авраамі в призначеному часі, будуть благословенні всі народи землі. Ця угода в дійсності є угодою про царство. Вона займається Царем або Насінням Царства Божого, через яке будуть благословенні всі племена і народи землі.

Питання: Що тоді, символізує "кошара", і чому має відношення до Царства?

17. Першими, котрі згідно з цією Авраамовою угодою будуть благословенні є ті, що будуть духовними синами Божими і отже співнаслідниками з Христом в Царстві, відносно цього пише Апостол до таких наслідників Царства: "Знайте ж, що хто від віри, ті сини Авраамові. І Писання знаючи наперед, що Бог вірою оправдує поган, благовістило Авраамові: що в тобі благословляться всі народи. Тим же хто від віри, ті благословенні із вірним Авраамом." /Галат 3:7-9/. Чотириста тридцять літ після того як була учинена ця Авраамова угода, була додана закон-угода Божа через Мойсея. І ця остання мала Існувати доти, доки не прийде обіцяне Насіння Авраама, а саме Христос Ісус. А після того як Він прийшов, закон-угода не була вже потрібна і була усунена через смерть і воскресення Христа. - Галат 3:17-19.

Питання: Хто є перші благословенні відповідно до тої угоди? І на який час була додана до тої угоди закон-угода?

18. Кошара розпорядження або дбання Авраамової угоди обнімає тільки "мале стадо", а саме тих, яким за впадінням Небесного Отця дається Царство, тому що є співнаслідниками Христа, Насіння більшого Авраама, в якому будуть благословенні всі народи землі. /Луки 12:32/. Вони будуть співнаслідниками з Ним, з Насінням, будучи прийнятими через віру в Христа Ісуса як сини Божі. На підтримку цієї правди є написано в Галат 3:26-29: "Усі бо ви сини Божі /більшого Авраама/ вірою в Ісуса Христа, скільки бо вас у Христа хрестились, у Христа одяглися. Нема жидовина, ні грека, нема невільника, ні вільного, нема мужеского полу, ні жіночого, усі бо ви одно в Христі Ісусі". Коли ж ви Христові, то ви насіння Авраамове і по обітуванню наслідники.

Питання: Кого обнімає ця кошара, і як стають вони вільними в ній?

19. Отже під цією овечою кошарою в символі не розумілася ані кошара виключно юдейська, ані поганська, але обнімає вона вівці Царства Егови, які були покликані спершу з юдеїв, а після того і з поган,

окрім овець Царства Авраамової угоди не будуть прийняті інші вівці до цієї кошари. Це не значить, що інші люди з почуттями подібними до овець не будуть спасені до життя вічного, але значить, що тільки духові наслідники Божі і співнаслідники з Христом Ісусом є в цій особливій кошарі. Тільки Месії Ісусу Христу, могло бути дане право входу до цієї кошари, щоб зайнятися цими вівцями, і що овець цієї кляси, або до овець, про які може бути мова для одержання насліддя, Іоан Хреститель дав вхід Христу Ісусу. Що стосується кошари для інших овець, яких треба захистити і спасти для вічного життя, направляємо наших читачів до наступного артикулу.

Питання: Чому та кошара не є жодною кошарою єврейською ані поганською? І чи будуть мати вічне життя інші вівці, що не є цієї кошари?

Ватхтовер з 15.05.1946р.

---0000000---

ДОБРИЙ ПАСТИР І ЙОГО ІНШІ ВІВЦІ

"І інші вівці маю, що не цієї кошари, і тих я мушу привести, і голос мій почують і буде одне стадо, і один Пастир". - Іоана 10:16.

І. ЦЯ КОШАРА", від якої інші вівці є виключені, тому що не є признана для них, а розпорядження або дбання Авраамової угоди. Є це те благословення розпорядження або дбання, яке Егова Бог передбачив для зібрання, захисту, кормлення і охорони його вірних "овець", які будуть з Добрим Пастирем Ісусом Христом в Царстві небеснім. В порівнянні з іншими вівцями, ці становлять "мале стадо". Поки прийшов Христос, їх точне число було незнане, і вони були - що стосується невизначеності їх числа - як зорі небесні і як пісок узкрай моря. Егова Бог підкреслив це коли утвердив Свою угоду з Авраамом в словах: "Велико благословлю тебе, і множу твій рід як зорі небесні, і як пісок узкрай моря, і внаслідок потомства твое царини /міста/ ворогів твоїх, і благословляться в потомстві твоєму всі народи землі." /І Мойс. 22:17, 18/. В видиві Одкриття, яке було дане Апостолові Іоанові було відкрито число 144 000 тих, які йдуть за Добрим Пастирем, "Агнцем Божим", де б Він не йшов, і які на кінець ввійдуть в небесне Царство до Нього. - Одкрит. 14:1-4, 7:4-8.

Питання: Що є "ця кошара", і скільки овець обіймає вона?

2. Ісус, "Агнець Божий", не був скоріше охрещений і помазаний Духом Божим, поки восени 29 року по Р.Х. не сповнилося йому тридцять років. Перед цим часом не міг представитися в овечій кошарі як Добрий Пастир, тому, що для того мусів бути месією, або Помазанником. Якщо хтось в інший спосіб намагався б взяти керівництво над "вівцями" Божими, які були тримані в громаді для Царства небесного, тоді був би злодієм і розбійником. Такий не старався би ввійти в середину законним способом, тобто воротами, виповняючи цим умови Божі як помазаний Пастир. Такий себелюбєць був би лжемесією лжехристом. Як Син Божий по тілу і по народженню, Ісус прийшов із покоління Юди. Тому що Він посвятився Богу і був охрещений і після того був помазаний Духом Божим і був оголошений Сином, якого Бог влюбовав, Ісус міг ввійти дверима в овечу кошару не будучи і безперешкодно. Перед його входом, Іоан Хреститель, проповідував і працював, щоб "приготовити Господеві людей готових". Після того, як Христос Ісус задовольнив вимоги Божі і потім появився в дворах кошари, Іоан зараз відійшов на бік і дав Ісусу установити контакт з добре приготовленими вівцями. Він дозволив Ісусу перебрати нагляд над вівцями і керівництво і кормлення їх. "Він свої вівці кличе по імені, і виводить їх із кошари". /Іоана 10:3/.

Питання: Коли прийшов Ісус до овечої кошари? і чому Він міг зробити це по праву, а не як злодій?

3. Те, що вівці є кликані по імені, показує, що Пастир має приємні звязки з ними, що знає їх і дбає про кожну з них. Вони не є для Нього просто масою овечого мяса без імені. Першими, яких покликав Ісус згідно з справозданням з Іоана 1:35-51, були товариші рибачи Андрій та Іоан, дальше Симон, брат Андрієв і Филипп і земляк, і Натанієл.

Заява "виводить Іх" не значить, що Він виводить Іх з клятви закон-угоди, щоби ніколи більше не заводити Іх назад там, але ці слова відносяться до виведення на пасовиська, де можуть пастиись на правдах Царства, як обіцяв Ім: "Вам дано знати тайни Царства Небесного". /Мат. 13:11/. І так як земний пастир приводить назад своє стадо до кошари, після того як паслась протягом годин денного світла, так тримає Ісус Свої вівці завжди в зв'язку з кошарою розпорядження або дбання Авраамової угоди, кошарою яка вірно була бережена Еговою Богом.

Питання: Що значить, що вівці є кликані по Імені? І що розуміється під цим або яку мету має, що є виводжені з кошари?

4. Продовжуючи притчу, Ісуса сказав про Свої обов'язки в відношенні до "малого стада" овець Царства: "І як вижене вівці свої, іде поперед них, а вівці ідуть слідом за ним, бо знають його голос. За чужим же не підуть а втікатимуть від нього, бо не знають голосу чужих". /Іоана 10:4,5/. Коли на Сході пастир виганяє вранці свої вівці на пасовисько, уживає приманюючого поклику, і кожний має свій власний, відмінний поклик, якого не уживає жодний інший пастир, і який вівці знають і за яким як стадо йдуть. Кожна з його овець знає своє ім'я і крім того цей поклик. В цьому розумінні знають його голос, тобто поклик, і він є рішучим для них через це, що наступає за ним послух. Вони люблять Свого Пастиря, і його голос пришеплює їм довіря, бо вони покладаються на свого Пастиря, який виявився в відношенні до них як Іх вірний Пастир і Опікун. "Голос", поклик, за яким йшли його власні вівці, не був тільки покликом по Іх особистому і Імені, як сказав наприклад Ісус братові Андрієвому: "Ти еси Симон син Йони, ти назвешся Кифа /що значить в пер. Петро/, /Інші пер. що перекладається камінь"/. /Іоана 1:42/. "Голос" який почули вівці і який спонукав Іх йти за Христом Ісусом, був голосом в проповідуванні Евангелії про Царство його.

Питання: В якому розумінні вівці знають голос пастиря і як реагують на це?

5. Факт, що вівці почули його голос, свідчить, що Ісус проповідував. Він був помазаний Духом або дією силою Бога, "щоб добру новину звіщати убогим, ... проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю замучених, щоб проповідувати рік Господнього змилювання". /Луки 4:17-19, ОгІен, Ісаї 61:1-3/. Цей Пастир ходив в краю вверх і вниз і проповідував: "Наблизилось /надійшло Інший пер./ бо Царство небесне!" Коли народ вийшов щоб почути його, огорнула його любов до них, так як був Пастир за своїми вівцями: "Поглядаючи ж на людей, жалкував над ними, що були потомлені і розпорошені, як вівці без пастиря." /Мат. 4:17, 9:36/. І Він обмежив Своє проповідування майже цілком до природних Ізраїльтян або Юдеїв, тому що сказав: "Послано Мене тільки до загублених овець дому Ізраїлевого". Він післав своїх дванадцять Апостолів і дав їм вказівку, між Іншим і оцю: "А радніш ідіть до загублених овець дому Ізраїлевого". /Мат. 15:24, 10:6/. Це не сталося Із-за того, що кошара для "малого стада" не прийняла би самарян або поган, але тому що час Божий для них не був /прійшов/ настав ще, щоб почули голос або вістку Пастиря. На сає самперед природні Юдеї повинні були мати привілей прийняти вістку і з цієї нагоди стати членами малого стада. "Вівці" з народу Ізраїльського пізнали його вістку як голос Пастиря-Месії помазаного Богом, тому що були в гармонії з записаним законом Божим, з пророцтвом і з Псалмами. Вона була підтримана ділами Божими і справдженням пророцтв. Тому вірні Юдеї йшли за Ним як вівці.

Питання: Як справдилися слова, що вівці слухають його голосу? і чому йшли за Ним вівці?

6. Невірні не йшли за голосом Ісуса, а саме за звіщенням Царства і за прошенням до Нього. Делким таким невірним сказав: "Та ви невіруєте, бо я ви не з овець Моїх, як Я сказав вам. Вівці Мої голосу Мого слухають, і Я знаю Іх, і вони йдуть слідом за Мною". /Іоана 10:26, 27/. Вірні вівці чують голос Пастиря, тому що є з правди і є за правдою Царства. Іх Пастир сказав одному управляючому царством цього світа: "Ти кажеш що Цар Я. Я на це родивсь і на це прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає Мого голосу". /Іоана 18:37/. Вівці "малого стада" почули свідчення, яке давав Іх Пастир про Царство Егови Нового Світа справедливості. Тому йшли за своїм Пастирем, бо шукали насамперед Царства Его і його справедливості.

"Іде поперед них" таким чином, що провадить Іх, дає Ім правильний приклад, керує ними в справедливій праці, провадить Іх безпечним шляхом І водить Іх на добрі пасовиська І до свіжої води. Іти за Ним значить безпечність, благословення І задоволення.

Питання: Чому невірні не слухали поклику Його голосу, тимчасом як вірні слухали Його голосу? І як Він йшов поперед овець?

7. "Мале стадо" Царства поводитьсь до Свогого Пастиря лояльно, тому що є вірно віддані Великому Пастирю або Пастирю-Начальнику Егови Богу. Його підняв Пастир-Начальник на наслідника угоди Царства, яку уклав Бог з царем Давидом. Бог "дав Його свідком народам, проводирем І наставником народів". /Ісаї 55:4/. Отже вони можуть звіритися, що провадить Іх шляхом правдивого поклонення Богу І журиться про Іх вічне добро І про Іх вхід в Царство. На голос "чужих" що приходять з віскою, яка не є в гармонії з чистим почитанням Егови І не є в інтересі Царства, яке оправдує святе Імя Боже, вони не зважають. Вони пізнають таких чужих правильно як Імітаторів, які приходять з ложною Євангелиєю, згідно з якою, над цією землею І над її народами установиться панування, яке знаходиться в суперечності з Царством Божим. Вони знають, що є небезпечно слухати таких чужих І потрапити під Іх силу І вплив. Так скоро як є можливо обминають Іх як небезпечних І ведучих мильними дорогами І не звертають уваги на Іх голос, не йдучи на ним ані трохи, як би там привабливо І солодко не звучав. Тільки якщо останок "малого стада" йде цією дорогою, діючи швидко І рішучо в відношенні до "чужих" в цьому післявоєнному часі, то йтиме далшедалше за Добрим Пастирем І на кінець увійде в Царство Боже.

Питання: Як можуть здатися вівці на Пастиря І чому не зважають на голос чужих?

"Д В Е Р І В І В Ц Я М "

8. Зрозуміти все це, є привілеєм для нас, .Юдеї, яким Ісус сказав вище наведене в притці не могли або не хотіли цього зрозуміти : " Цю приповідь сказав Ім Ісус, вони ж не зрозуміли, що се було, про що глаголає Ім. Тоді знов рече Ім Ісус: Істину, Істину глаголю вам: Що Я двері вівцям. Всі, скільки прийшло Іх перше Мене, злодії І розбійники, тільки ж не послушали Іх вівці. Я - двері; Мною коли хто увійде, спасеться, І входитьиме, й виходитиме, І знайде пашу". - Йоана 10:6-9.

Питання: Який привілей маємо ми в порівнянні з тодішніми Юдеями?

9. Овеча кошара, яку розбираємо, зостається та сама; Ісус же змінює в цей момент образи значення або образи слова. Він порівнюється тепер з дверима в кошарі, через які вівці входять в кошару або виходять з неї. Це може вказувати на буквальні двері або ворота якоїсь овечої кошари, або може значити, що Пастир, чи то в стані несплячим чи сплячим, знаходиться прямо в проході дверей, так що нічого не може перейти як тільки через Нього. Ісус показує що вівці представляють людей, коли каже: Мною коли хто увійде, спасеться."

Питання: Як розуміється вираз "двері вівцям"?

10. Вівці входять в кошару для своєї безпеки, І не тільки, що огорожа є Ім захистом від злодіїв І грабників, але на найважливішому місці при вході дверей, крім того є присутній Іх Пастир. Над собою І кругом себе мають невидимий захист Божественного Пастиря, Егови, якого представляє Пастир, Христос Ісус двоюко є "двері вівцям". Ніхто не може увійти в насліддя Царства Авраамової угоди, тільки через Нього, правдиве насіння Авр Авраама. Він сказав: "Я дорога І правда І життя: ніхто не приходить до Отця як тільки Мною". /Йоана 14:6/. Тільки в Його Імя І через об'єднання з Ним як Його посвячений, вірний послідователь І духовний брат, може хтось брати участь в привілеях Царства, чи то земних чи небесних. Він є двері також через це, що є вірним прикладом, І тільки хто наслідуює його І є преобразований подібно до Його образу вірності в терпінню навіть аж до смерті, може увійти в благословенства Царства І одержати привілей Авраамової угоди.

Питання: В який спосіб "спасуться" в середині кошари? І в яких двох значеннях Христос є "двері"?

11. Ті, що сумніваються і заперечують Бога, наводять Слова Ісуса: "Всі, скільки прийшло їх перше Мене, злодії і розбійники", щоб доказати, що всі пророки і видовидці, які були перед Ісусом, були фальсифікаторами і обманщиками. Ісус не міг мати цього на думці, тому що безперервно посилався на пророки, на закон і на Псалми і показав, що вони є гідні довіря і що спрямовували до Нього і справдилися на Ньому. Деякі старинні-греческі манускрипти/рукописи/ Біблії, включаючи Синайський манускрипт з четвертого століття, випускають слова "перше Мене". Але навіть якщо стоять ті слова в тексті, Ісус очевидно розумів що всі люди, які ставлять себе перед /х/ правдивим Пастирем-Месією і прийшли на місце Його і в Його Ім'я, що всі ці намагалися украсти Його вівці, напасти на них і не присилувати їх і зробити їм шкоду. За пер. Лютерворт Пресс з 1938р. Йоана 10:8. звучить ось як: "Всі, що прийшли на Моє місце, є злодії і розбійники, але вівці не слухали їх". Треба зауважити, що Ісус каже, що ці "є" злодії і розбійники і цим показує, що такі себелюбні люди жили в його часі, так, що були провідниками релігії і священниками, які старалися провадити вівці, замість того, щоб дозволити Христу Ісусу взяти в посідання Свої вівці. /Мат. 23:4-15/. Йоан Хреститель не належав до цих розбійників, тому що сказав їм рішуче, що не є Христом, а тільки його предтечею. Точно так як сторож воріт, Йоан взяв тимчасово вівці під свою опіку поки не прийшов законний Пастир.

Питання: В якому відношенні всі ті, що прийшли перед Ним, були злодії і розбійники? І чому Йоан Хреститель не був одним з них?

ЖИТТЯ ПЕРЕДБАЧЕНО ПОДОСТАТКОМ

12. Христос Ісус як відданий Син Великого Власника овець, мав, звичайно, шире заінтересування для добра овець, тому що представляв власність, Інтереси Свого Отця. То, що Він приділяє належну увагу потребам, безпеці і добру овець, служить оправданню Ім'я Його Отця Егови. Говорячи потім про різницю, яка була між Ним і себелюбцями, і показуючи як було зачеплене цим добро овець, Ісус сказав: "Злодій не приходиться, як тільки щоб украсти, і вбити, і погубити. Я прийшов, щоб життя мали, і надто /подостатком, Огіен./ мали. Я Пастир добрий, Пастир добрий душу Свою /життя своє/ кладе за вівці. Наймит же і хто не пастир, що не його вівці, бачить вовка йдучого, та й кидає вівці, та й утікає, а вовк хапає їх, і розсипає вівці, наймит же втікає, бо він наймит, і не журиться про вівці".
- Йоана 10:10-13.

Питання: Чому Ісус мав шире заінтересування для овець? І в чому відрізнявся від злодіїв, і розбійників, і наймитів?

13. Злодії, розбійники, оплачувані пастирі і вовки, всі представляють себелюбні елементи, які стараються обманувати овець і здобувати користь з них. Злодій старається дістатися на внутрішній бік плоти або огорожі кошари, стіле прямо між вівці, щоб потягнути учеників за собою, і це для хвальби, що має учеників. Він не наслідує прикладу Ісуса, ані не йде по його стопам, але стареться здобути для себе почитання, пошану і послух овець і украсти їх від Егови Бога і від Його Пастиря. Вірні вівці, котрі є уважливі з великою увагою на вказівки Божественного Слова, не слухають таких крадучих релігійоністів і не йдуть за ними. Розбійник є той, котрий нападає на вівці на дворі, коли є в дорозі під проводом Пастиря або є на полі. Він уживає сили і нападає на Пастиря, щоб зломати його владу над вівцями. Він старається розігнати отару і розсипати вівці, щоб оволодіти ними особисто, беручи їх в полон для себе і своєї беззаконної організації. Він вириває їх з під повної любови опіки і охорони Пастиря і псує їх духовно.

Питання: Що робить злодій і розбійник?

14. Наймит або найнятий за платню, не є правдивим пастирем. В дійсності він не любить овець, бо не належать йому, і не любить Того, котрого власністю вони є. Він стоїть в службі Власника овець тільки для себелюбного зиску, який може здобути з цього. Він більше Інтересується про нагороду яку приносить праця, ніж про добро овець і честь і достаток Власника. Хай візьметься йому волисть плата, яка на його думку йому належить, то залишить службу для Власника овець.

Себелюбство перешкоджую йому бути в "радість Егови", і для нього не є плата, ані привілей в тому, коли просто в несамолюбний спосіб бере участь в осправданню святого Імені Егови і його універсальної верховної влади.

/х/ Що стосується грецького речення про яке є переведене на перше, гово-
ряться один "Підручник Грамматикої тго Грек Нев Тестамент на 109 і 110
стор. в Иоана 10:8. це речення є переведене на перше, але контекст воліє
на місце або в імя, котрі то перек. є признані для слова про. В Грек
Пропозиціоно анд Касес Гесснера Карісона/стр. 408/ є стільки прикладів
такого пояснення. Там стоїть написано: ...звідти думка зайняти місце друг-
гого або стати його застапником." Би Данс анд Маутей/анг. вид./ 1913.

15. Він не є заінтересований життям других, життям овець. Він не є го-
товий наражатися на шкоди і небезпеки, тільки якщо Великий Власник овець
це бере на себе всяку втрату/овець/всправу своїх овець. Радуватися одо-
бренням Пастире-Начальника і Власника, навіть і ціною страждань і боро-
тьби проти опору, для наймита не значить нічого. Він не має ані навіть
стільки самоповаги, щоб показати високі якості/чесноти/ хоробрості при-
ємної Богу, довіря, вірності і несамолюбства. Себелюбство є силою яка
його порушує і в його розумі скарбом. Як тільки наблизиться зла особа
як вовк і загрожує духовному здоров'ю і життю овець, то наймит втече зам-
ість того, щоб оборонити вівці Господні і бути нараженим з цієї нагоди
на небезпеку роздираючого вовка. Можливо, що думає, що в той час, коли
наймався, не згоджувався на те, щоб наражуватися на такі небезпеки. Коли
видно небезпеку для нього самого, укладає компроміс з кровожерними сил-
лами "вовків" цього світа. Він не є досить несебелюбним, хоробрим, щоб
оборонити свою позицію і чинити опір ворогам в духовному озброєнні і
провадити вівці в почитанню і службі Егови і кормити їх правдою і служ-
бою Божою. Не обороняючись, наймит ще є наляканий і втікає, лишає вівці
Господні на здобич звірським грабіжникам і розпорощувачам зорганізова-
ної овецької отари. Слуга Господень ще є поставлений в тій цілі, щоб дба-
ти про всі вівці Егови, повинен пильнувати, щоб не дати проникнути або
показатися духові наймита, /він/ був повідомлений про вовки. /Мат. 7:15, і
16. д. Ап. 20: 29-31/. Хтось хто наслідує доброго Пастиря, буде готовий вме-
рти в вірності на своєму посту для оборони овець Егови.

Питання: 14, 15: а/Які знаки себелюбства має наймит? б/Як відрізняється
правдивий слуга Господень від такого наймита?

16. Христос Ісус назвав Себе Добрим Пастирем, і працював щоб виявитися
як такий Пастир. Він сам установив міру якою треба міряти доброго пас-
тиря, давши в безстрашності і самопожертвованю Своє життя, щоб вівці мог-
ли одержати життя і даліше радуватися добротою Егови. Коли досягнув ста-
новище Пастиря і заняв службу на догляд овець Егови, Він знав що мав
дати Своє життя з а вівці, і був готовий на це. Протилежно, злодіям і
розбійникам, сказав Ісус: "Я прийшов, щоб життя мали, й надто мали".
/Иоана 10:10/. Мати життя надто або подостатком значить мати його в пов-
ному розумінні, а саме вічно і без кінця в універсальній організації
Егови. Тільки вічне життя в радість і служби і доброти Божої. Пастирі,
земні, люди, можуть дбати тільки про життя овець в цьому світі, і це жи-
ття є обмежене: Добрий Пастир, небесний, дбає про вічне життя овець в Но-
вому Світі справедливості і береже їх. Його людське життя дане в жер-
тву здобуло засіб через який вони можуть бути відкуплені від по-
гибелі і можуть одержати життя без кінця. Він сказав: "Вівці Мої голоє
су Мого слухають, і Я знаю їх, і вони йдуть слідом за Мною. і Я життя
вічне даю їм. і не погинуть до віку, й не вихопить їх ніхто з рук Моїх".
- Иоана 10:27, 28.

Питання: Як виявився Ісус як Добрий Пастир? і в який спосіб вівці
одержують життя подостатком тому що береже їх?

17. Христос Ісус не втікав ані від злодіїв, ані від розбійників, ані від
вівків. Він викривав себелюбних релігійоністів і остерігав вівці
перед ними. В Галилеї, в політичній судовій секторі /дільниці/ царя Ір-
рода Антипи, деякі фарисеї намагалися налякати його, кажучи: "Зійди звід-
си, бо Ірод хоче тебе вбити, і рече їм: Ідіть та скажіть лисиці тій:
Ось виганяю біси, й сцілення роблю сьогодні і завтра, а третього дня
скінчаюся". - Луки 13:31, 32.

Питання: З чого є доказано, що Ісус не працював як наймит?

18. Коли Ісус сказав Своім Апостолам болше закінчення Свогого земного життя І Петро докорив Йому за це словами: "Пожалій себе, Господи: нехай це не станеться Тобі", добрий Пастир відмовився дати Себе стримати від цього, йти в Єрусалиму І безбоязно стрінуги релігійних злодіїв, розбійників І вовків для оправдання Егови І для добра Його овець. Він сказав Петрові: "Геть від Мене, сатано! Ти блазниш Мене, бо не думаєш про Боже, а про чоловіче". /Мат. 16:21-23/. В останню ніч Свогого земного життя Ісус поступав - перед лицем зради, арешту І езекуції - відповідно до міри Доброго Пастиря, чинячи опір злодіям, розбійникам І вовкам, хоча всі Його товариші оставили Його тимчасово. Він сказав Своім Апостолам: "Всі ви поблазнитесь Мною цієї ночі. Писано бо: Поражу Пастиря, І розсіплються вівці стада". Ісус дозволив справдитися на Собі пророцтву Захарії /13:7/, щоби Слово Егови виявилось правдивим І гідним довіря І таким чином було оправдано.

Питання: Як відповідав Ісус при кінці Свогого земного життя мірі Доброго Пастиря?

19. Всі пророцтва з яких цитував Ісус, відкривають різницю між релігійними невірними пастирями І Добрим Пастирем Егови. В Захарії II:17, 13:7 читаємо: "Горе ж ледачому пастухові, що покидає стадо! Меч на руку його І на праве око його!". "Ой мечу! Підіймись на Пастиря Моєго, на близького Мені говорить Господь Саваот, побий Пастиря, а вівці порозбігаються! Я, направлю руку Мою на малих. /Проти малих, Ам. Стан./". "Проти пастиря ледачого, безрозсудного прийшов меч, щоб на цій клясі був виконаний суд Егови. Егова запросив меч організації ворога пробудитися І вдарили його Доброго Пастиря, який в дбанню про вівці був вірним його товаришам або близьким йому. Він учинив це для того, щоб непорушна непорочність його Доброго Пастиря була доказана. Результат проби показав, що довіря, яке Егова поклав на Свогого Доброго Пастиря, було оправдане. Тому воскресив його з мертвих, щоби знову зібрав вівці стада Божого, включаючи всіх "маленьких" І провадив їх дальше І пас їх І вхороняв їх І таким чином запровадив їх до життя вічного.

Питання: Чому приходив меч проти кляси ледачих? безрозсудних пастирів? І чому запросив його Бог пробудитися проти Свогого Доброго Пастиря?

20. Між всіма, які разом належать через овечу кошару до розпорядження або дбання Авраамової угоди, панує взаємне довіря, Ісус сказав: "Я Пастир добрий, І знаю Моїх, І знають Мене Мої. Яко ж знає Мене Отець, так І Я знаю Отця, І душу Мою/життя власне, Отіен./ кладу за вівці Мої". /Іоана 10:14, 15/. Добрий Пастир має довіря до Своїх овець, тому що знає хто вони. Він миттю може сказати хто є вовки, які приходять з обманними цілями в овечих шкурах. Він знає імена всіх Своїх овець І має заінтересування для кожної особи. Якщо одна загубиться, Він зауважує її відсутність, І шукає її доти, поки Існує якась надія на приведення назад. Одночасно, вівці покладають своє довіря на Доброго Пастиря Егови. Вони знають, що Егова вчинив його одною І єдиною Головою церкви І керівником головної організації Егови. Отже вівці не будуть довірятися іншим, які висувать себе керівниками І володарями над народом. Існує тільки один Месія, І його пізнають з допомогою доказів Слова Божого. Вони не зібуться з дороги свого Доброго Пастиря І не підуть за світським себелюбним керівником, навіть якщо цей називає себе єпископрус єпископорум або єпископ єпископів. Вони бачили, як "керівник релігії", носячий такий титул, котрий має престол в місті Ватикан І твердить що є представником Доброго Пастиря дав вівці своєї релігійної організації на здобич диктаторській власті нацистів, фашистів в тотальній війні, в якій католики воювали проти католиків, під католицькими військовими священниками, І таким чином через дання своїх овець на здобич зробили можливою війну.

Питання: Як показує Добрий Пастир що знає Свої вівці? І як відкривають вони що знають його?

21. Христос Ісус, правдивий Пастир, жив як духовне сотворіння в небі, перш ніж зійшов вниз, щоб дати Своє життя за вівці. З часу коли Егова Бог сотворив Свогого єдинородного Сина І дав Йому початок, Отець знав його,

І так само Син, Добрий Пастир, знав Свогого Отця.. Вони мали взаїмне довіря Один до Одного. Тому Отець післав Сина на цю повну небезпеки службу, І Син прийняв цю повну довіря службу, тому що знав, що Отець його ніколи не оставить його, ані навіть у смерті. Вони ділали в цьому за згодою, а пророцтва які дав Отець І спричинив щоб ділали записані, були горючим свідочством про це повне довіря порозуміння. Так дав Ісус Своє життя за вівці Свогого Отця без вагання.

Питання: Як знав Отець Доброго Пастиря І Добрий Пастир Отця? І що зробив отже Добрий Пастир?

22. Треба зауважити що Ісус сказав: "Я життя Моє кладу за вівці Мої". Тільки вівці матимуть участь в благословенствах його смерті, жертви викупу, І тільки за вівці Він дав Своє життя. Ті, котрі стають його вівцями "малого стада", в особливій кошарі розпорядження або дбання Авраамова угоди, одержуть першими благословенства, яке його смерть має як наслідок, а саме тому що заслуга його жертви викупу, є ужита насамперед для них, тому що вони показують віру на протязі часу від його смерті аж до остаточного кінця теперішнього злого світа в Армагедоні. На основі цих перших благословенств вони мають привілей одержати вступ в "Царство небесне" І сидіти з Христом на його небеснім престолі І панувати з Ним протягом тисячу літ. Христос Ісус дав Своє життя за всіх, котрі уподібнюються до овець, отже І за ті вівці, які під Царством небесним одержують вічне життя на землі. Це є так тому, що життя, яке Він пожертвував за інших, було земним, людським життям. Вівці "малого стада" жертвують його з Ним І будуть прийті до небесного, духовного Царства. Решта вівці не роблять цього І зберігають в логічний спосіб життя на землі, яке завдяки смерті Іх Доброго Пастиря буде вічним життям. Всі, котрі бажають вічного життя, мусять стати, "його вівцями", тому що тільки за цих Він дав Своє життя.

Питання: За кого згідно з його Словами, Добрий Пастир дав Своє життя? І чому за них?

" П Р И В Е С Т И І І Н Ш І В І В Ц І "

23. Добрий Пастир показує тепер, що крім малого числа овець, які знаходяться в кошарі Царства розпорядження або дбання Авраамова угоди, ще є й інші вівці, тобто І ці одержують вічне життя, тому що Він дав Своє життя. Христос Ісус говорить далі: "І інші вівці маю, що не цієї кошари, І тих Я мушу привести, й голос Мій почуять, І буде одно стадо, й один Пастир". /Іоана 10:16/. Ці інші вівці, не належать до цієї самої кошари, що вівці, котрі будуть вчинені співнаслідниками в Царстві з наслідком Авраама. Отже ці повинні були обіймати всіх тих людей, котрі уподібнюються до овець І показують свою віру в Ісуса Христа як Царя, І стають його лояльними підданцями на землі. Вони є його земними вівцями, тимчасом, як ті з особливої кошари для співнаслідників з Христом, є його духовними вівцями. Хотя Христос Ісус пішов до неба І не був видимим тілесно для своїх овець на землі, все таки згромаджував дальше стадо овець Свогого Отця І дбав про них. Через вістку Царства, яку Ісус повірив своїм ученикам, вівці дальше чули його голос. Цим було перучене йти І проповідувати І чинити учеників з усіх народів І хрестити Іх в Імя Отця І його Сина І Святого Духа. - Матея 28:19,20.

Питання: Хто є ці "інші вівці", І в який спосіб від його вознесення на небо вівці з землі дальше чули його голос?

24. Що вівці повинні вірувати в нього І прийати його як Месію або Христа, виходить з ось такого справоздання: "І ходив Ісус по церкві в Соломоновім ходнику. Обступили його тоді жиди, І казали йому: "Доки нас морочитимеш? /Доки будеш тримати в непевності нас, Огіен./ Коли Ти Христос, скажи нам явно. Відказав їм Ісус: "Я казав вам та не віруете. Діла, що Я роблю, в Імя Отця Могого, сі свідкують про Мене. Та ви не віруете, бо ви не з овець Моїх, як Я казав вам". /Іоана 10:23-26/. Відколи виконував Ісус на землі свою позицію служби, згромадив на протязі минулих дев'ятнадцятьох століть "мале стадо" овець Свогого Царства І запровадив Іх до кошари. Як показали факти оповіщені в минулих роках в Вартовій Башті останок цих духовних овець був зібраний, відколи Господь прийшов в 1918 році по Хр. до храму, І це особливо до 1931 року.

Це відмічає час коли Добрий Пастир починає "приводити Свої Інші вівці", які не належать до кошари Царства.

Питання: а/ Як кого повинні прийняти вівці Доброго Пастиря?

б/ Особливо коли почав Він приводити до купи і Свої решта вівці?

25. На протязі цих років "Інші вівці" почали зацікавляти нашу особливу увагу, а саме відколи був опублікований артикул "Притча про вівці і козли" в Вартівій Башті/Анг/з 15 жовтня 1923 року". На пояснення цієї притчі є написано там в пар. 24: "Вівці представляють всіх людей народів, які не є народжені духом, але прихильні до справедливості, котрі в своєму серці признають Ісуса Христа як Господа, і які надіються на кращий час під Його пануванням і нетерпляче чекають такого часу." І в пар. 33 є сказано про такі вівці, вони не плакали надії або старань небесних". Тут, так віруємо ми, що знаходиться кляса, яка є означена Господом нашим як вівці". /Іоана 10:16/. Від 1931 року зрозуміння що до "Інших овець" стало яснішим через відкриття Доброго Пастиря. Притча про вівці і козли показує, як ці "Інші вівці" починають приводитися в універсальне стадо Боже, ця притча була частиною пророцтва Ісуса, яке висказав Ісус як відповідь на просьбу учеників, сказати їм про знаки кінця цього злого світу.

Питання: Відколи звернули ми увагу на "Інші вівці"? І через що наше зрозуміння стало яснішим в цьому відношенні від 1931 року?

26. У вступі до притчі Ісус сказав: "Якже прийде Син Чоловічий у славі Своїй, і всі святі Ангели з Ним, тоді сяде Він на престолі слави Своєї, і зберуться перед Ним всі народи, і відлучить Він їх/не політичні держави або уряди, але окремі особи/одних від других, як пастух відлучує овець від козлів, і поставить овець по правиці в себе, а козлів по лівиці". - Матея 25:31-33.

Питання: В яких образах слава представив Ісус згромадження "Інших овець" до стада Божого?

27. Рік 1914 по Хр., є моментом з важними наслідками, коли Егова Бог посадив Доброго Пастиря, Князя Месію, на престіл слави Своєї і поведів кому панувати посеред ворогів Своїх, включаючи поганські народи на землі. Це, що Христос Ісус вступив на престіл як Цар з повноваженням діяти, відмічає отже кінець "сімох часів" народів під сатаною дияволом і тому також кінець цього світа був запечатаний, а його остаточний кінець триває тільки до війни Армагедону, яка незабаром розпочнеться, в якій Пастир Егови уживе жезло жельзне проти світських народів щоб знищити їх. Після того, як 11 листопада 1918р. перша світова війна дійшла до кінця, Христос Ісус в храмі занявся головно згромадженням останка Своїх духовних овець. Ці були згадувані головним чином аж до весни 1931 року, і була їм приділювана особлива увага. Коли потім ті з останка "малого стада" заявили себе перед світом як "свідки Егови". Господь Бог звернув їм увагу на їх будучу працю, через яку "Інші вівці" повинні бути значені і було їм допоможено дістатися до кошари Доброго Пастиря. Езек. 9голова і Вартова Башта/анг./ з 1 вересня 1931 року.

Питання: а/ По якому отже році і події повинна справдитися притча, і чи і чим занявся Ісус на початку головним чином?

б/ Що відкрилося в 1931 році, що до "Інших овець"?

28. Особливо з того часу почав Добрий Пастир, приводити Свої Інші вівці зробивши їх чуучими Його "голос" через членів Свогого останка, які носять тепер Імя "свідки Егови". Від 1931 року свідки Егови розширювали чим раз більше свою компанію виховання щоб навчати людей народів про Царство Боже під Його Царем, якому дана власть. Від того року до сьогодні свідки Егови видали і розповсюдили понад 340 мільйонів книжок і брошур на багатьох мовах, до того ж сотні мільйонів безплатних трактатів, запрошувальних летючок і журналів, і вони проповідували вістку і усно з допомогою публичних лекцій і приватно, дальше по радіо і через грамофонні пластинки. Це спричинило виразно розділення людей в різних народах в світі як ти є за або проти, і через те, що "Інші вівці" виявилися як такі, котрі є за Царством. Добрий Пастир, котрий як Цар сидить на престолі і збирає їх по правиці Свогого престолу і відділяє їх від козлів противних Царству, котрих приводить разом по лівиці Свогого престолу.

Питання: В який спосіб Добрий Пастир спонукав "Інші вівці" почути Його

голос, і чому поставив їх по правиці в Себе?

29. В Одкритті 7:9,10 е показано, що ці "Інші вівці" е зібрані перед Армагедоном по правиці його престолу. Після того, як Христос Ісус, "Агнець Божий", описав тих 144 000 овець Царства, які е приведені до особливої кошари розпорядження або дбання Авраамової угоди, дав Апостолові Іоанові побачити "Інші вівці", Іоан пише: "Після цього поглянув я, і ось, пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в одяжі білі, а пальмові вітки в руках їх, і покликували великим голосом говорячи: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві: ... Се що прийшли з великого горя, і вимили одяжі вони свої кровю Агнця. Тим то вони перед престолом Бога і служать йому день і ніч в храмі його, і Сидячий на престолі оселиться в них. Вже не будуть голодні, ані жадні, ані палити ме їх сонце, ані жодна спека, Агнець бо, що на середині престолу, пастиме їх, і водитиме їх до живих жерел вод, і Бог витре всяку сльозу з очей їх." - Одрин/Одкриття 7:9-17.

Питання: Коли і через яке видіння бачив Іоан наперед "Інші вівці", які е згромаджені перед Армагедоном?

30. З цього відкриття, яке було дане Іоанові і яке сьогодні виповнюється перед нашими очима, бачимо, що ті "Інші вівці" які е зібрані перед війною Армагедону, е приведені до кошари Доброго Пастиря. Ця обора не служить тій самій цілі що обора "малого стада", але незважаючи на це, ці "Інші вівці" стають членами загального стада спасення за яких Добрий Пастир дав Своє життя. Про обидві овеці кошари сказав: "Буде одно стадо, і один Пастир". Це показує що ці сьогоднішні "Інші вівці" будуть приведені в звязок і в єдність з останком духових овець і разом слухають голосу Доброго Пастиря і йдуть за ним. Ці "Інші вівці" теперішнього часу які не мають надії на Царство, сподіваються що остануться на землі і одержуть під тисячлітнім пануванням Христа після Армагедону, людську досконалість. Вони плекають надію з допомогою сили Божої бути захищеними через війну Армагедону і таким чином пережити остаточний кінець цього світа. Вони складатимуть "велику громаду" тих, що переживуть Армагедон. Так надіються вони сповнені радістю, що не мають вмирати, але оглядати як розпочався Новий Світ в його заснуванні і виконує владу над землею. Вони виглядають часу коли почують Доброго Пастиря кажучого з Свого престолу до овець: "Прийдіть благословенні Отця Мого, осягніть Царство, приготовлене вам, від основання світа" ... Скільки раз ви чинили це добро одному з цих братів Моїх найменших/останкові/, Мені чинили". /Мат. 25:34-40/. В той час, як "козли" дізнають вічної кари, будучи знищеними назавжди, притча говорить про "Інші вівці", що праведні "йдуть... на життя вічне". Матея 25:46.

Питання: а/ Як е вчинені вівці обох кошар в "одно стадо" під "одним Пастирем"? б/ Який привілей очікує "Інших овець"?

31. Тому що Добрий Пастир дав Своє життя не тільки за тих з кошари Царства, але і за всі Інші вівці, що до "Інших овець" належать більше тільки люди доброї волі, які е зібрані перед Армагедоном до "одного стада" одного Пастиря". Кляса "Інших овець" обіймає всіх послужних людства яких Він збирає до універсальної кошари Божої. Отже до цих належать і вірні старинного часу з-перед Христа, яких діла віри е описані в посланню до Жидів II голова, і які, отже, заслуговують на "лутше воскресення". Після того, як будуть воскресені під Царством Божим до життя на землі, Добрий Пастир пішли ім свої вказівки, і почують його голос і будуть згромаджені в "одно стадо" Боже.

Питання: Які Інші вівці будуть залічені до "Інших овець", і як будуть приведені в "одно стадо"?

32. Так само потомки, яких приведе на світ "велика громада" тих, що переживуть Армагедон, а саме на виконання Божественного поручення даного тоді наново, повинні би бути залічені до "Інших овець" Доброго Пастиря, щоб осягнули вічне життя на землі. Пізніше, на протязі його тисячлітнього панування, решта людей, які лежать мертві в могилах, почують його поклик і вийдуть.

Тому що в цьому житті, коли диявол ще був вільний, зло чинили, всі, котрі зло робили, повиходять на воскресення суду". /Іоана 5:28, 29/. В цьому суді "установиться чи хочуть слухати голосу Доброго Пастиря, якому Отець дав увесь суд. Якщо чують голос Царя і Судді і вірно йдуть за Ним, тоді стають його вівцями, і Він приймає їх в "одно стадо", "За такі вівці Він дав Своє життя, і Він дарує їм благословенства які гарантує їм його смерть. Якщо остануться вірними і не дадуться прихилити голосом противника, диявола на свій бік, коли буде випущений при кінці тисячліття, щоб йти і зводити всіх, які звертаються до себелюбства, тоді будуть всі благословенні життям без кінця на землі. Всі вороголюбники дізнають знищення разом з цим спокусником з сатаною дияволом.

Питання: Що за інші люди стануть членами громади "Інших овець", і через який спосіб поступовання?

33. Тоді всі вірні на землі будуть одною кошарою вірних "овець", яких непорочність перед Богом є дійсна як випробувана. Вони будуть досконалими вівцями які є оправдані до життя вічного на землі. Високо в небесах, в головній організації Егови будуть ті, 144 000 овець кошари Царства. Але обидві кошари будуть піддані "Одному Пастирю", який дав Своє життя за вівці обидвох кошар. Отже, вони тоді всі будуть одним універсальним стадом дітей Бога Егови, які будуть приведені до досконалості через Свого Доброго Пастиря, через Христа Ісуса.

Питання: Як буде нарешті на завершення "одно стадо" і "Один Пастир"?

Ватхтовер з 15 травня 1946 року

-----oooOooo-----